

НАРЕДБА ЗА ОФОРМЯНЕ, ПОДАВАНЕ И ЕКСПЕРТИЗА НА ЗАЯВКИ ЗА РЕГИСТРАЦИЯ НА МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

В сила от 06.04.2021 г.

Приета с ПМС № 130 от 02.04.2021 г.

Обн. ДВ. бр.28 от 6 април 2021г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Наредбата урежда начина на оформяне, реда за подаване и експертиза в Патентното ведомство на заявките за регистрация на марки и географски означения.

Чл. 2. (1) Заявката за регистрация на марка или на географско означение се подава на място в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път чрез електронната поща на ведомството или чрез Портала за електронни услуги на Патентното ведомство.

(2) При подаване на заявка по факс или чрез електронната поща без квалифициран електронен подпис, датата на подаване се запазва, ако в 14-дневен срок от подаването в Патентното ведомство бъде получен оригиналът на заявката, подписан с квалифициран електронен или със саморъчен подпис.

Чл. 3. (1) Когато заявителят е физическо лице, в заявката се посочват името, презимето и фамилията; гражданството; ЕГН или личен номер, ако има такъв; постоянен и настоящ адрес или адрес на пребиваване, както и електронен адрес или адрес за кореспонденция на територията на Република България.

(2) Когато заявителят е юридическо лице, в заявката се посочват наименованието и видът на юридическото лице в съответствие с регистрацията му; ЕИК, БУЛСТАТ или еквивалентен номер за чуждестранните юридически лица; седалище и адрес на управление; държавата, по законодателството на която е учредено, както и електронен адрес или адрес за кореспонденция на територията на Република България.

(3) Заявителите по ал. 1 и 2, когато предоставят съответните данни, ако разполагат с такива, се съгласяват да получават кореспонденцията във връзка със заявката за регистрация по посочения от тях начин чрез едно от изброените средства:

1. уникален идентификатор (потребителско име) в портала за електронни услуги на Патентното ведомство;

2. уникален идентификатор (потребителско име, персонален идентификационен код, единен граждански номер, електронен адрес и др.) в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление;

3. адрес на електронна поща;

4. мобилен или стационарен телефонен номер, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за изтегляне на съставения документ от информационна система за връчване или в случай че изтеглянето не е технически възможно, да позволява изпращане от получателя на обратно кратко текстово съобщение, потвърждаващо получаването на съобщението;

5. факс.

(4) При съвместна заявка за всеки от заявителите се предоставят данните по ал. 1 - 3, като

се посочва един от заявителите в качеството му на общ представител за водене на кореспонденцията по заявката, освен ако е налице упълномощено лице по чл. 3, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

(5) Кореспонденцията с притежател на международна регистрация, който има постоянен адрес или е установен в държава - членка на Европейския съюз, в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или в Конфедерация Швейцария, се води по електронен път, а ако по технически причини се налага същата да бъде изпратена по пощата, тя се изпраща на посочения от притежателя адрес за кореспонденция на територията на Република България.

Чл. 4. (1) Заявката трябва да бъде подписана лично от заявителя или от упълномощено лице по чл. 3, ал. 1 от ЗМГО, наричано по-нататък "пълномощник".

(2) Когато заявката е от юридическо лице, тя се подписва от законния му представител с посочване на името, фамилията и длъжността му.

(3) При съвместна заявка тя се подписва от всички заявители, освен ако е подадена чрез пълномощник.

(4) Когато заявката е подадена чрез дружество или съдружие на представители по индустриална собственост или на адвокати, наричани по-нататък "обединение", тя се подписва поне от един от членовете на обединението с посочване на неговото име и фамилия наред с наименованието на обединението.

(5) Когато заявката и кореспонденцията по нея се подават от лица, които нямат постоянен адрес или не са установени в Република България или в друга държава - членка на Европейския съюз, в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, действията пред Патентното ведомство се извършват чрез пълномощник.

(6) Изискването по ал. 5 е приложимо и за международните регистрации, по които Република България е посочена страна.

(7) Подписване на заявката не е задължително, в случай че е подадена чрез Портала за електронни услуги на Патентното ведомство.

Чл. 5. (1) Когато по заявката е упълномощен пълномощник, пред Патентното ведомство се представя писмено пълномощно на български език. Пълномощно, което е на чужд език, се представя придружено с точен превод на български език, заверен от лицето, което е извършило превода.

(2) Пълномощното по ал. 1 трябва да съдържа данните по чл. 3, данни за пълномощника (име, фамилия, адрес, номер на вписване и наименование на съответния регистър, в който е вписан), входящ номер и дата на подаване на заявката и/или други данни за марката или географското означение (наименование, вид, тип и др.) и обхвата на представителната власт. Когато заявителят е юридическо лице, пълномощното трябва да съдържа и името, фамилията и длъжността на подписалото се лице.

(3) Когато заявката е съвместна, упълномощаването на пълномощник не е задължително, в случай че поне един от заявителите е с постоянен адрес или е установен в Република България или в друга държава - членка на Европейския съюз, в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.

(4) Когато пълномощното се отнася до няколко заявки, се представя копие от него за всяка заявка. Верността на копията с оригинала на пълномощното се удостоверява с подписа на упълномощеното лице.

(5) При преупълномощаване заедно с пълномощното се представят и всички предходни пълномощни, от които може да се проследи представителната власт на лицето, подписало последното пълномощно.

(6) При упълномощаване на нов пълномощник в пълномощното изрично се отбелязва дали са оттеглени пълномощията на предходния. В случай че в пълномощното липсва такова отбелязване, се предоставя 14-дневен срок за уточняване на това обстоятелство. Ако в предоставения срок оттеглянето не бъде уточнено, последващата кореспонденция по заявката се адресира само до последното упълномощено лице.

(7) Разпоредбите на тази наредба, които се прилагат за пълномощниците, се прилагат съответно и за техните обединения.

Чл. 6. (1) При подаване на заявката или в сроковете по чл. 46, ал. 1 или чл. 96, ал. 1 от ЗМГО се заплаща таксата за заявяване и експертиза, за регистрация и вписване на първи ползвател или за вписване на последващ ползвател.

(2) Таксите по ал. 1 може да бъдат заплатени на каса, чрез ПОС терминал, по банков или по електронен път. При извършване на плащането се посочват:

1. име на заявителя;
2. входящият номер на заявката;
3. основанието за плащането по Тарифата за таксите, които се събират от Патентното ведомство на Република България, приета с Постановление № 242 на Министерския съвет от 1999 г. (ДВ, бр. 114 от 1999 г.).

(3) Плащането се приема за извършено в срок, в случай че постъпилата в сметката на Патентното ведомство сума е наредена до изтичането на съответния срок по ал. 1.

Чл. 7. (1) Кореспонденцията по заявката се води със заявителя или с неговия пълномощник.

(2) Кореспонденцията се подава на място в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път чрез електронната поща на ведомството или чрез Портала за електронни услуги на Патентното ведомство.

(3) По заявки, подадени по електронен път, както и когато заявителят е предоставил данни съгласно чл. 3, ал. 3, т. 1 - 3, кореспонденцията се води по електронен път, освен ако са налице непреодолими технически пречки за това.

(4) Кореспонденцията до Патентното ведомство трябва да съдържа входящия номер на заявката, за която се отнася, и да бъде подписана лично от заявителя с посочване на името и фамилията му или от неговия пълномощник.

(5) Когато заявката е съвместна, не е указан общ представител на заявителите и не е налице общ пълномощник за всички заявители, кореспонденцията се изпраща на адреса на първия посочен в заявката заявител с постоянен адрес или установен в Република България или в друга държава - членка на Европейския съюз, в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, който се счита за общ адрес за всички заявители. Кореспонденцията по заявката се подписва от всички заявители с посочване на данните по ал. 4.

(6) Когато по заявката е упълномощено обединение на пълномощници, кореспонденцията се адресира до обединението, а изходящата от обединението кореспонденция следва да съдържа данни за лицето, което я е подписало от името на обединението.

(7) Когато пълномощното е в полза на две и повече лица, в него се посочва общ адрес за кореспонденция с пълномощниците. В противен случай кореспонденцията се води на адреса на първия посочен в заявката пълномощник.

(8) Кореспонденцията със заявителите, притежателите на международни регистрации с посочване на Република България, както и с всички пълномощници се води на български език, освен ако кореспонденцията се изпраща чрез Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост, наричано по-нататък "Международното бюро".

(9) Когато кореспонденцията до Патентното ведомство е представена на чужд език, тя следва да бъде придружена с точен превод на български език, заверен от лицето, което е извършило превода. Когато липсва превод или представеният превод е неточен или не е заверен, на подателя се дава възможност да отстрани нередовността в 7-дневен срок. Ако нередовността не бъде отстранена в този срок, кореспонденцията се счита за неполучена.

Чл. 8. (1) При подаване по електронен път кореспонденцията се подписва с квалифициран електронен подпис.

(2) В случай на подаване по електронен път без квалифициран електронен подпис датата на подаване се запазва, когато в 14-дневен срок от първоначално получените електронни документи до Патентното ведомство е изпратен техен идентичен екземпляр, подписан с квалифициран електронен или саморъчен подпис.

(3) В случай на подаване по факс датата на подаване се запазва, когато в 14-дневен срок от получаването на факса до Патентното ведомство е изпратен оригиналът на документите, подписан с квалифициран електронен или саморъчен подпис.

(4) Когато срокът по ал. 2 и 3 не бъде спазен, за дата на подаване на документите по ал. 1 се счита датата на постъпване на подписания с квалифициран електронен или саморъчен подпис техен идентичен екземпляр или оригинал.

(5) По всяко време до приключване на производството по регистрация заявителят или неговият пълномощник може да подаде искане кореспонденцията по заявката да се води по електронен път.

(6) Кореспонденцията по електронен път се извършва чрез изпращане на съобщение в профила на лицето в Портала за електронни услуги на Патентното ведомство, в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление или на посочен от лицето адрес на електронна поща.

(7) В случай че съобщаването по ал. 6 е неуспешно, то може да се извърши и чрез устно уведомяване, което се удостоверява писмено с протокол, подписан от извършилото го длъжностно лице и двама свидетели. Протоколът се прилага към заявката, като на адресата се съобщава, че може да получи кореспонденцията в 7-дневен срок, след изтичането на който тя се счита за връчена.

(8) При невъзможност за осъществяване на устно уведомяване, кореспонденцията се изпраща по факс, като за дата на получаване се счита датата, отразена върху съобщението за успешно изпращане. При поискване от страна на адресата оригиналът на документите може да бъде получен на място в Патентното ведомство или да бъде изпратен по пощата без обратна разписка.

(9) Когато съобщаването по ал. 6, 7 и 8 е неуспешно, документът се изпраща по пощата на адреса за кореспонденция, посочен от заявителя, с препоръчана пратка с обратна разписка, като за дата на получаване на кореспонденцията се счита датата, отбелязана в обратната разписка.

(10) Когато няма посочен адрес за кореспонденция или уведомяването по ал. 9 е било неуспешно, документът се изпраща:

1. за българските физически лица - на настоящия адрес, а ако не могат да бъдат намерени на него, на постоянния им адрес;
2. за българските юридически лица - на вписания в съответния регистър адрес;
3. за пълномощниците - на адреса, вписан в съответния регистър.

(11) Когато уведомяването по ал. 6 - 10 е неуспешно, съобщение за неполучената кореспонденция се публикува на таблото за обявления и на интернет страницата на Патентното ведомство за срок 14 дни, с изтичането на който кореспонденцията се счита за връчена.

(12) Публикацията по ал. 11 съдържа данни за заявката (входящ номер и наименование); името и адреса на лицето, получател на кореспонденцията, или на пълномощника; предмета на

кореспонденцията; действията, които могат да се извършат, и сроковете за тяхното извършване.

(13) За неуредените въпроси относно начина на водене на кореспонденция председателят на Патентното ведомство издава инструкция, която се публикува на интернет страницата на ведомството.

Глава втора.

МАРКИ

Раздел I.

Заявка за регистрация

Чл. 9. (1) Заявката за регистрация на марка съдържа:

1. искането за регистрация;
2. данните по чл. 3 на заявителя;
3. представяне на марката;
4. списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията;
5. вид и тип на марката;
6. данни на пълномощника, в случай че е налице упълномощаване;
7. описание на марката;
8. данни за разделяне на заявката - номер и дата на подаване на предходната заявка;
9. данни за приоритет, ако се претендира такъв;
10. данни, че заявката е резултат от преобразуване на заявка/марка на Европейския съюз - номер и дата на подаване на преобразуваната заявка/марка, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;
11. данни, че заявката е резултат от трансформиране на международна регистрация на марка - номер и дата на регистрация на трансформираната международна регистрация, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;
12. декларация за отказ от изключителното право върху елемент от марката;
13. опис на приложенията;
14. подпис, освен ако заявката е подадена чрез Портала за електронни услуги на Патентното ведомство.

(2) Към заявката по ал. 1 се прилагат:

1. пълномощно, в случай че е налице упълномощаване;
2. приоритетен документ, ако със заявката се претендира приоритет;
3. документ за платена такса за заявяване и експертиза, ако плащането е по банков път;
4. правила за използване на колективната или сертификатна марка, когато се иска регистрация на такава марка.

Чл. 10. (1) При претенция за приоритет съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗМГО в заявката се посочват датата, номерът на първата заявка и страната, в която е подадена.

(2) При претенция за изложбен приоритет съгласно чл. 45, ал. 4 от ЗМГО в заявката се посочват датата на излагане на стоките или услугите и страната, в която е организирана изложбата.

Чл. 11. (1) Марката се представя в подходяща форма, като се използват общодостъпни технологии, позволяващи тя да бъде възпроизведена в регистъра по ясен, точен, самостоятелен, леснодостъпен, разбираем, траен и обективен начин, за да се даде възможност на компетентните органи и обществеността да определят ясно и точно предмета на закрилата, предоставена на нейния притежател. Представянето не може да бъде заместено с описание на марката, но когато е дадено

описание, то трябва да съответства на представянето.

(2) В зависимост от знака марката е:

1. словна - марка, която се състои изключително от думи или букви, цифри или всякакви други знаци, които могат да бъдат набрани печатно, или комбинация от тях; марката се представя чрез възпроизвеждане на знака в стандартното му словно изписване и оформление без какъвто и да било графичен елемент или цвят;

2. фигуративна - марка, която се състои изключително от фигуративни елементи; марката се представя чрез възпроизвеждане на знака с всички негови елементи и когато е приложимо, неговите цветове;

3. комбинирана - марка, която представлява съчетание от словни и/или фигуративни елементи и/или цветове; словна марка със специфично графично изписване; марка, съдържаща нестандартни знаци, стилизиране или оформление, или графични елементи, или цвят, или комбинация от словни и фигуративни елементи, както и от знаци, които не могат да бъдат набрани печатно;

4. триизмерна - марка, която се състои от или представлява триизмерна форма, включително контейнери, опаковки, въпросния продукт или техния външен вид; марката се представя чрез графично възпроизвеждане на формата, включително компютърно генерирано изображение, или чрез фотографско възпроизвеждане; графичното или фотографското възпроизвеждане може да съдържа различни изгледи; когато изображението не се предоставя по електронен път, то може да включва до шест различни изгледа;

5. позиционна - марка, която се състои в специфичния начин, по който марката се поставя или прикрепя към продукта; марката се представя чрез възпроизвеждане, което посочва по подходящ начин разположението на марката и нейния размер или пропорции по отношение на съответните стоки; елементите, които не са част от предмета на регистрацията, се ограничават визуално, като се представят за предпочитане чрез прекъснати или пунктирани линии; изображението може да бъде придружено от описание, в което подробно се обяснява по какъв начин знакът се поставя върху стоките;

6. десен - марка, която се състои изключително от редовно повтарящ се набор от елементи; марката се представя чрез възпроизвеждане, показващо повтарящия се мотив; изображението може да бъде придружено от описание, в което подробно се обяснява начинът, по който елементите се повтарят равномерно;

7. цвят или комбинация от цветове - марка, която се състои:

а) изключително от един цвят без контури; марката се представя чрез възпроизвеждане на цвета и описание на този цвят чрез общоприетите наименования или кодове на цветовете;

б) изключително от комбинация от цветове без контури; марката се представя чрез възпроизвеждане, показващо систематичното подреждане на комбинацията от цветове по еднакъв и предварително определен начин и посочване на тези цветове чрез общоприетите наименования или кодове на цветовете; за марката може да бъде добавено описание, в което подробно да бъде посочено систематичното подреждане на цветовете;

8. звукова - марка, която се състои изключително от звук или комбинация от звуци; марката се представя чрез точно представяне на звука с музикални ноти или чрез аудио файл, в който се възпроизвежда звукът;

9. съдържаща движение - марка, която се състои от или представлява движение или промяна в положението на елементите на марката; марката се представя чрез видео файл или чрез поредица от последователни неподвижни изображения, представящи движението или промяната в позицията; при използването на неподвижни изображения те може да бъдат номерирани или придружени от описание, обясняващо последователността;

10. мултимедийна - марка, която се състои от или представлява комбинация от

изображение и звук; марката се представя чрез аудио-визуален файл, съдържащ комбинацията от изображението и звука;

11. холограмна - марка, която се състои от елементи с холографски особености; марката се представя чрез видео файл или графично, или чрез фотографско възпроизвеждане, съдържащо изгледите, които са необходими, за да се идентифицира в достатъчна степен холографският ефект в неговата цялост;

12. други - марки, които не попадат в никой от изброените видове.

Чл. 12. (1) В списъка на стоките и/или услугите се посочват изрично наименованията на стоките и/или услугите, за които се иска регистрация, съгласно изискванията на чл. 43 от ЗМГО. При посочване единствено на номерата на класовете по Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. с нейните изменения и допълнения (ратифицирана със закон - ДВ, бр. 6 от 2001 г.) (ДВ, бр. 64 от 2001 г.), наричана по-нататък "МКСУ" се счита, че не са изпълнени изискванията на чл. 44, ал. 1 във връзка с чл. 42, ал. 3, т. 4 от ЗМГО.

(2) Всяка група от стоки и/или услуги се предхожда от номера на класа съгласно Ницката спогодба относно МКСУ. Списъкът на стоките и/или услугите се представя във възходящ ред на класовете.

(3) За точно и еднозначно определяне на обхвата на закрила на заявената марка стоките и/или услугите се описват с ясни и недвусмислени термини по възможност съгласно терминологията, използвана в МКСУ.

(4) Обхватът на закрила, определен с първоначално заявения списък на стоките и/или услугите, не може да бъде разширяван.

Чл. 13. (1) Приоритетният документ по чл. 45, ал. 2, т. 4 от ЗМГО представлява копие на първата заявка, заверено от компетентния орган на съответната държава.

(2) Документът по чл. 45, ал. 4, т. 3 от ЗМГО представлява удостоверение за участие в изложбата, издаден от администрацията на изложбата. В документа се посочва и марката, под която стоките и/или услугите са били изложени.

Раздел II. Експертиза

Чл. 14. (1) Заявките се разглеждат по реда на тяхното постъпване.

(2) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 44, ал. 1 от ЗМГО за установяване на дата на подаване.

(3) Когато изискванията на чл. 44, ал. 1 от ЗМГО са изпълнени, заявката се вписва в Държавния регистър на марките с входящ номер и дата на подаване, които се отбелязват върху нея.

(4) Когато изискванията на чл. 44, ал. 1 от ЗМГО не са изпълнени, заявителят се уведомява, че заявката се счита за неподадена и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт.

(5) Когато заявката е подадена по реда на чл. 2, ал. 2 и в 14-дневен срок не е представен оригиналът, заявката се счита за оттеглена и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт.

(6) Когато документите по заявката са представени на чужд език и в едномесечния срок по чл. 44, ал. 3 от ЗМГО не са представени на български език, заявката се счита за оттеглена и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт.

Чл. 15. (1) За всяка заявка с установена дата на подаване се проверява дали е платена таксата за заявяване и експертиза и такса за приоритет, в случай че е претендиран такъв със заявката.

(2) Когато таксите по ал. 1 не са платени или плащането е в непълен размер, на заявителя се изпраща съобщение, с което му се предоставя 14-дневен срок за плащането им и му се указва, че таксата може да бъде заплатена в двоен размер в допълнителен 14-дневен срок след изтичането на първоначалния.

(3) Ако в сроковете по ал. 2 таксата за заявяване и експертиза не бъде заплатена, заявката се счита за оттеглена и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт.

(4) Ако в сроковете по ал. 2 таксата за приоритет не бъде заплатена, заявителят се уведомява, че приоритетът на заявката се определя от датата на подаването ѝ в Патентното ведомство.

(5) При прекратяване на производството по заявката таксите по ал. 1 не се възстановяват, освен при прекратяване по чл. 14, ал. 4.

Чл. 16. (1) В едномесечен срок от представяне на документа за платени такси за всяка заявка се проверява дали:

1. заявителят отговаря на изискванията на чл. 2 от ЗМГО;
2. заявката отговаря на изискванията на чл. 3а и чл. 42, ал. 2 от ЗМГО;
3. правилата за използване на колективна или сертификатна марка отговарят на изискванията на чл. 39, ал. 3, съответно чл. 40, ал. 2, от ЗМГО;
4. заявката отговаря на изискванията на чл. 9 - 11;
5. списъкът на стоките и/или услугите и класовете отговаря на изискванията на чл. 12, ал. 2 - 4.

(2) Когато при проверката се установят нередовности, заявителят се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(3) При разделяне на заявката по реда на чл. 46, ал. 3 от ЗМГО в срока по ал. 2 се подава нова заявка, за която се дължи отделна такса за заявяване и експертиза. Съдържанието на новата заявка не трябва да се различава от съдържанието на първоначалната, освен по отношение на марката, като знакът, заявен с новата заявка, трябва да се съдържа в първоначалната.

(4) Когато се установи, че стоките и/или услугите са групирани или класирани неправилно, в срока по ал. 2 заявителят трябва да ги прегрупира или прекласира и да заплати такси за новите класове, когато е необходимо.

(5) Когато стоките и/или услугите са неразбираеми или са описани с неясни термини, в срока по ал. 2 заявителят трябва да ги обясни, уточни и коригира, без да излиза извън обхвата на заявените стоки и/или услуги.

(6) Когато се установи, че стоките и/или услугите са описани с неправилен словоред и/или са допуснати очевидни повторения, списъкът на стоките и/или услугите се редактира служебно по отношение на словореда и повторенията, като заявителят се уведомява за извършената корекция.

(7) Когато е претендиран приоритет и в срока по чл. 45, ал. 2, т. 4 от ЗМГО не е приложен приоритетен документ или той не отговаря на изискванията на чл. 13, заявителят се уведомява, че приоритетът на заявката се определя от датата на подаването ѝ в Патентното ведомство.

(8) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отговори, не отстрани нередовностите или възрази неоснователно, производството по заявката се прекратява с решение на държавен експерт.

(9) Когато заявителят прекласира неправилно класираните стоки и/или услуги, но в срока по ал. 2 не заплати дължимата такса за включване на допълнителен/допълнителни клас/класове, производството по заявката продължава, като заявителят се уведомява, че стоките и/или услугите, които попадат в допълнителните класове, ще отпаднат от заявения списък.

(10) Когато в срока по ал. 2 не е представено пълномощно или представеното пълномощно не отговаря на изискванията на чл. 5, ал. 2, производството по заявката се прекратява с решение на държавен експерт.

Чл. 17. (1) В двумесечен срок от приключване на формалната експертиза или от публикацията на международната регистрация в Официалния бюлетин на Патентното ведомство се извършва експертиза по същество.

(2) Експертизата по същество включва проверка на основанията за отказ на регистрацията по чл. 11 от ЗМГО, както и тези по чл. 39, ал. 5, чл. 40, ал. 4 и чл. 41, ал. 5 от ЗМГО, когато заявката е за колективна или сертификатна марка.

Чл. 18. Проверката по чл. 17 се извършва в следните бази данни и информационни източници, но не само:

1. базата данни на Международното бюро за гербове, знамена или други символи на държави - членки на Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г. с нейните изменения и допълнения, съгласно Решение на Министерския съвет за присъединяване на Народна република България към Лисабонската редакция на Конвенцията (ратифицирана с Указ № 663 на Президиума на Народното събрание - ДВ, бр. 75 от 1965 г.), наричана по-нататък "Парижката конвенция", както и за гербове, знамена или други символи, съкращения или наименования на международни междуправителствени организации, обявени по чл. 6 трето от Парижката конвенция;

2. списъци и каталози на Министерството на културата на исторически и културни паметници на Република България;

3. списъци на Световната здравна организация на препоръчаните свободни наименования на фармацевтични субстанции;

4. базите данни за марки на Патентното ведомство;

5. базите данни на Патентното ведомство, съдържащи заявените и регистрираните сортове растения и породи животни;

6. базите данни за заявените и регистрираните по национален ред географски означения, за регистрираните по реда на Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г. с нейните изменения и допълнения (ратифицирана с Указ № 523 на Държавния съвет - ДВ, бр. 24 от 1975 г.), наричана по-нататък "Лисабонската спогодба", наименования за произход, на заявените и регистрираните наименования за произход и географски указания за земеделски продукти и храни, храни с традиционно специфичен характер, вина и спиртни напитки съгласно регламентите на Европейския съюз, както и съгласно двустранни договори между Европейския съюз и трети страни;

7. речници, енциклопедии и други източници на информация, включително достъпни в интернет.

Чл. 19. Преценката за наличие на основанията за отказ на регистрацията по чл. 11, чл. 39, ал. 5, чл. 40, ал. 4 и чл. 41, ал. 5 от ЗМГО се прави въз основа на смисловото значение на марката, на рисунките или фигурите, правилата на обществен ред и добрите нрави и след сравнение на заявената марка с намерените при проверката материали.

Чл. 20. (1) Когато се установи, че е налице основание за отказ на регистрацията по отношение на всички или на част от стоките и/или услугите, на заявителя се изпраща уведомление.

(2) В уведомлението се посочват всички основания и мотиви за отказа, като на заявителя се предоставя двумесечен срок за възражение и представяне на доказателства за придобита отличителност.

(3) Решение за пълен или частичен отказ се взема, когато в срока по ал. 2 заявителят:

1. не отговори;

2. възрази неоснователно;

3. не представи доказателства за придобита отличителност съгласно чл. 11, ал. 2 от ЗМГО;

4. не представи съгласие от компетентен орган съгласно чл. 11, ал. 3 от ЗМГО;

5. не ограничи списъка на стоките и/или услугите.

(4) Решението по ал. 3 се взема от държавния експерт не по-късно от един месец от изтичането на срока по ал. 2.

(5) Когато решението по ал. 3 е за частичен отказ, заявителят се уведомява, че в едномесечен срок от датата на получаването му или в производството по обжалване по чл. 69, ал. 1, т. 2 от ЗМГО може да раздели заявката.

(6) Разделянето на заявката се извършва въз основа на изрично писмено искане от заявителя или от пълномощник с изрично пълномощно, придружено от отделно обособена заявка за регистрация на марката, отнасяща се само до неоспорваните в експертизата по същество стоки и/или услуги и след плащане на такса за заявяване и експертиза.

(7) Когато са изпълнени изискванията на ал. 6, се взема решение за разделяне на заявката, като заявителят се уведомява, че ще бъде извършена публикация на обособената заявка по реда на чл. 21.

(8) Когато не са изпълнени изискванията на ал. 6, на заявителя се изпраща уведомление, с което му се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на нередовностите. Когато нередовностите не бъдат отстранени в предоставения срок, производството по обособената заявка се прекратява, а искането за разделяне на първоначалната заявка се оставя без уважение с решение на държавен експерт.

Чл. 21. (1) След приключване на експертизата по същество на заявката, подадена по национален ред, заявителят се уведомява, че тя отговаря на изискванията за формална редовност, както и на чл. 11 от ЗМГО, съответно на чл. 39, 40 и чл. 41, ал. 5 от ЗМГО, и ще бъде публикувана в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа номер и дата на Официалния бюлетин, в който заявката ще бъде публикувана, както и информация, че след публикацията ѝ заявката може да бъде обект на опозиция и възражение от трети лица.

(3) Публикацията се извършва в едномесечен срок от приключване на експертизата по чл. 47, ал. 1 от ЗМГО или след влизане в сила на решението по чл. 47, ал. 3 от ЗМГО.

(4) В срока по чл. 51, ал. 1 от ЗМГО всяко лице може да подаде възражение срещу регистрацията на марка, а в срока по чл. 52, ал. 1 от ЗМГО, лицата по чл. 52, ал. 1, т. 1 - 5 от ЗМГО могат да подадат опозиция срещу регистрацията на марка.

Чл. 22. (1) До вземането на решение по нея заявката може да бъде оттеглена или списъкът на стоките и/или услугите да бъде ограничен с писмено искане от заявителя или от пълномощник по чл. 3, ал. 1 от ЗМГО с изрично пълномощно.

(2) Когато заявката е съвместна, искането по ал. 1 трябва да бъде подписано от всички заявители.

(3) При оттегляне на заявката производството се прекратява с решение на държавен експерт.

(4) За извършеното ограничаване на списъка на стоките и/или услугите на заявителя се изпраща съобщение.

Чл. 23. (1) Постъпилите в срока по чл. 51, ал. 1 от ЗМГО възражения се изпращат на заявителя, като му се предоставя едномесечен срок за становище.

(2) Възражения, постъпили след срока по чл. 51, ал. 1 от ЗМГО, не се разглеждат.

(3) В едномесечен срок от изтичането на срока по ал. 1 държавният експерт разглежда възражението и становището на заявителя, ако такова е постъпило, и изготвя мотивирано заключение относно основателността на възражението.

(4) Когато възражението е основателно, се прилагат разпоредбите на чл. 20.

(5) Когато възражението е неоснователно, производството по заявката продължава по реда на чл. 24.

(6) Лицето, подало възражението, може да получи информация за заключението на държавния експерт по възражението при поискване.

Чл. 24. (1) В 7-дневен срок от изтичането на сроковете по чл. 51, ал. 1 и чл. 52, ал. 1 от ЗМГО, когато не е подадено възражение или опозиция, или от влизането в сила на решението, с което опозицията е отхвърлена изцяло или частично като неоснователна, производството по опозицията е прекратено или от датата на заключението по чл. 23, ал. 3, се взема решение за регистрация на марката. В решението се посочват регистровият номер на марката и дата на регистрацията, които се вписват в Държавния регистър на марките.

(2) Решение по ал. 1 се взема от държавния експерт, който извършва експертизата по същество.

(3) Свидетелство за регистрация се издава след заплащане на дължимата държавна такса.

Чл. 25. (1) Разделянето на заявката при условията на чл. 57, ал. 13 от ЗМГО се извършва въз основа на изрично писмено искане от заявителя или от пълномощник с изрично пълномощно, придружено от отделно обособена заявка за регистрация на марката, отнасяща се само до неоспорваните с опозицията стоки и/или услуги и след плащане на такса за заявяване и експертиза.

(2) Когато са изпълнени изискванията на ал. 1, държавният експерт изпраща на заявителя съобщение, че от първоначалната заявка отпадат стоките и услугите, за които е подадена обособената заявка, и взема решение за регистрация на марката, за което се прилагат разпоредбите на чл. 24.

(3) Когато не са изпълнени изискванията на ал. 1, на заявителя се изпраща уведомление, с което му се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на нередовностите. Когато в предоставения срок не бъдат отстранени нередовностите, производството по обособената заявка се прекратява, а искането за разделяне на първоначалната заявка се оставя без уважение с решение на държавен експерт.

Чл. 26. (1) Експертизата по същество може да бъде възобновена при условията на чл. 63 от ЗМГО по инициатива на държавния експерт, който е извършил проверката по чл. 17, а когато има подадена опозиция - по инициатива на състава по опозиция, пред който е висящо опозиционното производство.

(2) Решението за възобновяване на експертизата по същество се съобщава на заявителя заедно с уведомлението по чл. 47, ал. 2 от ЗМГО, за което се прилагат разпоредбите на чл. 20.

Глава трета.

ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I.

Заявка за регистрация

Чл. 27. (1) Заявката за регистрация на географско означение и вписване на първи ползвател съдържа:

1. искането за регистрация;
2. данните по чл. 3 на заявителя;
3. наименованието за произход или географското указание;

4. данни на пълномощника, в случай че е налице упълномощаване;
5. номер на класа по МКСУ и посочване на стоката;
6. описание на границите на географското място;
7. описание на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход;
8. подпис, освен ако заявката е подадена чрез Портала за електронни услуги на Патентното ведомство.

(2) Към заявката се прилагат:

1. препис на заповедта по чл. 89, ал. 2 от ЗМГО;
2. препис на удостоверението по чл. 98, ал. 3 от ЗМГО от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място;
3. документ за регистрация на географското означение в страната на произхода, когато заявителят е чуждестранно лице;
4. пълномощно, в случай че е налице упълномощаване;
5. документ за платена такса за заявяване и експертиза, за регистрация и вписване на първи ползвател, ако плащането е по банков път.

Чл. 28. Заповедта по чл. 89, ал. 2 от ЗМГО съдържа:

1. наименованието за произход или географското указание;
2. стоката;
3. описание на границите на географското място;
4. данни за основните физични, химични, микробиологични и/или органолептични характеристики на стоката и ако е необходимо - на суровините;
5. описание на традиционния местен метод за производство на стоката;
6. качествата и характеристиките на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход;
7. компетентния орган, извършващ проверките за съответствие между качествата и характеристиките на произвежданите стоки и тези на наименованието за произход или географското указание и за връзката им с географската среда или с географския произход;
8. периодите, в които произвежданите от вписан ползвател стоки ще бъдат проверявани за съответствие от компетентния орган.

Чл. 29. Към посоченото в заявката наименование за произход или географското указание може да бъде добавено родовото или видовото наименование на стоката.

Чл. 30. (1) Описанието на стоката включва:

1. данни за основните физични, химични, микробиологични и/или органолептични характеристики на стоката и ако е необходимо, на суровините;
2. описание на традиционния местен метод за производство на стоката;
3. характеристиките на стоката, указващи връзката им с географската среда или с географския произход.

(2) В заявката за регистрация и вписване на първи ползвател на наименование за произход се описва влиянието на природните и човешките фактори върху качествата, свойствата или особеностите на стоката.

Чл. 31. (1) Заявката за вписване на последващ ползвател на регистрирано географско означение съдържа:

1. искането за вписване като ползвател;
2. данните по чл. 3 на заявителя;
3. данни на пълномощника, в случай че е налице упълномощаване;

4. географското означение и регистровия номер;
5. номер на класа по МКСУ и посочване на стоката.

(2) Към заявката се прилагат:

1. препис на удостоверението по чл. 98, ал. 3 от ЗМГО от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място;
2. препис на удостоверението по чл. 98, ал. 3 от ЗМГО от съответното централно ведомство, че произвежданите от заявителя стоки отговарят на установените за географското означение качества или особености;
3. пълномощно, в случай че е налице упълномощаване;
4. документ за платена такса за вписване на последващ ползвател, ако плащането е по банков път.

(3) Централното ведомство по чл. 89, ал. 2 от ЗМГО определя реда и начина за издаване на удостоверенията по чл. 98, ал. 3 от ЗМГО, както и санкциите, които ще бъдат налагани на вписан ползвател при установено несъответствие между качествата и характеристиките на произвежданите стоки и тези на наименованието за произход или географското указание.

Раздел II. Експертиза

Чл. 32. (1) Всяка заявка се вписва в Държавния регистър на географските означения с входящ номер и дата на подаване, които се отбелязват върху нея.

(2) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 3а, чл. 95, съответно на чл. 98, ал. 1 - 4 от ЗМГО и чл. 27 - 31. Когато се установят нередовности, заявителят се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отстрани нередовностите, производството по заявката се прекратява с решение на държавен експерт.

Чл. 33. За всяка заявка за регистрация, която отговаря на изискванията за формална редовност, в двумесечен срок се извършва експертиза по същество, която включва:

1. проверка дали заявеното географско означение е наименование за произход или географско указание съгласно чл. 85 от ЗМГО;
2. проверка дали заявката се отнася до обект, който попада в изключенията за регистрация съгласно чл. 86 от ЗМГО;
3. проверка дали е налице основание за отказ съгласно чл. 87 от ЗМГО.

Чл. 34. (1) Проверката дали заявеното географско означение е наименование за произход или географско указание се извършва въз основа на документите по чл. 95, ал. 4 и 5 от ЗМГО.

(2) Проверката дали е налице основание за отказ по чл. 87 от ЗМГО се извършва в базите данни на заявените и регистрираните по национален ред географски означения, марки, сортове растения и породи животни, на регистрираните по реда на Лисабонската спогодба наименования за произход, на международните регистрации на марки по реда на Мадридската спогодба за международна регистрация на марките от 1 април 1891 г. с нейните изменения и допълнения (ратифицирана с Указ № 4312 на Държавния съвет - бр. 97 от 1984 г.) (ДВ, бр. 65 от 2001 г.) и Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приет в Мадрид на 27 юни 1989 г., с неговите изменения и допълнения (ратифициран със закон - ДВ, бр. 35 от 2001 г.) и на заявените и регистрираните марки на Европейския съюз, на заявените и регистрираните наименования за произход и географски указания за земеделски продукти и храни, храни с традиционно специфичен характер, вина и спиртни напитки съгласно регламентите на Европейския съюз, както и съгласно двустранни договори между Европейския съюз и трети страни,

речници, енциклопедии и други източници на информация, включително достъпни в интернет.

Чл. 35. (1) Когато се установи, че не са изпълнени изискванията на чл. 85, 86 или 87 от ЗМГО, на заявителя се изпраща уведомление за отказ на регистрацията.

(2) В уведомлението по ал. 1 се посочват всички основания и мотиви за отказа и на заявителя се предоставя двумесечен срок за възражение. Ако в срока по изречение първо заявителят не отговори или възрази неоснователно, се взема решение за отказ на регистрацията.

Чл. 36. (1) Когато се установи, че географското означение отговаря на изискванията на чл. 85 от ЗМГО и не са налице основанията за отказ по чл. 86 и 87 от ЗМГО, в 7-дневен срок се взема решение за регистрация на географското означение. В решението се посочват регистров номер и дата на регистрацията, които се вписват в Държавния регистър на географските означения. Заявителят се вписва като първи ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение след заплащане на дължимата държавна такса.

(2) Когато заявката за вписване на последващ ползвател отговаря на изискванията на чл. 98, ал. 1 - 4 от ЗМГО, в 7-дневен срок се взема решение за вписване на заявителя в Държавния регистър на географските означения като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение след заплащане на дължимата държавна такса.

Глава четвърта.

МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ

Чл. 37. (1) В едномесечен срок от постъпването на уведомлението на Международното бюро по чл. 107, ал. 4 от ЗМГО за всяка международна регистрация, по която Република България е посочена страна, се проверява дали:

1. списъкът на стоките и/или услугите отговаря на изискванията на чл. 43, ал. 2 от ЗМГО;
2. са приложени правила за използване съгласно чл. 39, ал. 3 и чл. 40, ал. 2 от ЗМГО, придружени с превод на български език, в случаите на международна регистрация на колективна или сертификатна марка.

(2) В едномесечен срок от приключването на проверката по ал. 1 международната регистрация се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство, в случай че не са установени нередовности.

(3) Когато при проверката по ал. 1 се установят нередовности, до Международното бюро се изпраща съобщение за предварителен пълен или частичен отказ за признаване на действието на международната регистрация, в което се посочват всички установени нередовности, като на притежателя на международната регистрация се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(4) Когато в срока по ал. 3 притежателят на международната регистрация не отговори, не отстрани нередовностите или възрази неоснователно, предварителният отказ се счита за окончателен, за което се изпраща съобщение до Международното бюро, освен в случаите на частичен отказ, когато се извършва публикация по ал. 2 по отношение на стоките и услугите, за които са изпълнени изискванията на чл. 43, ал. 2 от ЗМГО.

(5) За всички публикувани съгласно ал. 2 международни регистрации на марки се извършва експертиза по същество съгласно чл. 17, 18 и 19.

(6) Когато след експертизата по ал. 5 се установи, че е налице основание за отказ за признаване действието на международната регистрация за всички или за част от стоките или услугите на територията на Република България, на Международното бюро се изпраща съобщение за предварителен пълен или частичен отказ, като се посочват всички основания и мотиви за отказа, а на притежателя на международната регистрация се предоставя двумесечен срок за възражение.

(7) Когато след приключване на експертизата по същество се установи, че не са налице

основания за отказ за признаване на действието на международна регистрация на територията на Република България, на Международното бюро се изпраща съобщение, че служебната експертиза е извършена, но марката може да бъде обект на опозиция или възражения от трети лица. В съобщението се посочват датата, от която започват да текат, и датата, на която изтичат сроковете за подаване на опозиция или възражения от трети лица.

(8) Постъпилите в срока по чл. 51, ал. 1 от ЗМГО възражения се разглеждат по реда на чл. 23. Когато възражението е основателно, до Международното бюро се изпраща съобщение за предварителен отказ, освен ако такова вече е било изпратено на основание ал. 6 със същите основания и мотиви.

(9) Ограничения в списъка на стоките и/или услугите на международните регистрации, по които Република България е посочена страна, се вписват в Международния регистър от Международното бюро.

(10) Решение за пълен или частичен отказ се взема при условията на чл. 20, ал. 3.

(11) Решението по ал. 10 се взема от държавен експерт не по-късно от един месец от изтичането на срока по чл. 20, ал. 2.

(12) Когато отказът за признаване на действието на международна регистрация на територията на Република България е потвърден с влязло в сила решение или след изтичането на сроковете по чл. 51, ал. 1 и чл. 52, ал. 1 от ЗМГО и когато опозиция или възражение от трети лица не са подадени или решението по подадената опозиция е влязло в сила, на Международното бюро се изпраща едно от следните съобщения:

1. за потвърждаване на предварителния отказ;

2. за оттегляне на предварителния отказ - изцяло или частично;

3. за признаване действието на международната регистрация на територията на Република България.

(13) Притежателят на международната регистрация има правото по чл. 47, ал. 3, изречения второ и трето и по чл. 57, ал. 13 от ЗМГО, за което подава изрично писмено искане в Патентното ведомство.

(14) Искането по ал. 13 съдържа:

1. официален формуляр на Международното бюро за разделяне на международната регистрация, отнасящ се само до неоспорваните в експертизата по същество или с опозицията стоки и/или услуги;

2. изрично пълномощно, ако се подава чрез пълномощник по чл. 3, ал. 1 от ЗМГО;

3. документ за платени такси за заявяване и експертиза и за разделяне на международната регистрация, ако плащането е по банков път.

(15) Когато не са изпълнени изискванията на ал. 13 и 14, на притежателя на международната регистрация се изпраща съобщение, в което му се указва, че искането ще бъде изпратено в Международното бюро след отстраняване на всички нередовности.

(16) Разделянето на международните регистрации, по които Република България е посочена страна, се вписва в Международния регистър от Международното бюро.

Чл. 38. (1) Заместването на националната регистрация на марка с международната се извършва въз основа на изрично писмено искане от притежателя на международната регистрация, подадено в Патентното ведомство.

(2) Искането по ал. 1 трябва да съдържа:

1. номера на международната регистрация;

2. номера на националната регистрация;

3. данни за притежателя на националната и международната регистрация по чл. 3, ал. 1 -

4. списък на стоките или услугите, изброени в международната регистрация, за които се иска заместването.

(3) Към искането се прилага документ за платена държавна такса.

(4) Заместването се допуска, когато се установи идентичност на марките, списъка на стоките и услугите и притежателя.

(5) Патентното ведомство изпраща съобщение за извършеното заместване в Международното бюро и на пълномощника.

Чл. 39. (1) Заявка за международна регистрация на национална марка се подава на място в Патентното ведомство, по пощата, по факс или по електронен път чрез официалната електронна поща на Патентното ведомство или чрез платформата на Международното бюро за електронно подаване на заявки за международна регистрация (Madrid eFiling).

(2) Заявката се подава на френски или английски език на официален формуляр на Международното бюро.

(3) Заявката по ал. 1 трябва да съдържа:

1. данни, идентични с националната регистрация или заявка, да се отнася за една и съща марка и за идентични стоки и/или услуги; в заявката се допуска ограничаване на списъка на стоките и/или услугите;

2. пълномощно, ако заявката се подава чрез пълномощник, който няма представителни права по базовата заявка или регистрация;

3. документ за платена такса, ако плащането е по банков път.

(4) Патентното ведомство извършва проверка на изискванията по ал. 1 - 3.

(5) За проверката и изпращането на заявката за международна регистрация в Международното бюро заявителят заплаща държавна такса. Когато таксата не е платена или е платена в непълен размер, на заявителя се изпраща съобщение, с което му се указва, че заявката ще бъде изпратена след заплащане на дължимата такса в пълен размер.

Чл. 40. (1) За наименованията за произход, регистрирани по Лисабонската спогодба, се извършва експертиза по същество съгласно чл. 33 и чл. 34, ал. 2.

(2) Когато след експертизата по ал. 1 се установи, че е налице основание за отказ за предоставяне на закрила на международната регистрация на наименованието за произход на територията на Република България, на Международното бюро се изпраща съобщение за отказ, в което се посочват всички основания и мотиви за отказа, а на притежателя се предоставя двумесечен срок за възражение.

(3) Ако в срока по ал. 2 притежателят не отговори или възрази неоснователно, се взема решение за отказ за предоставяне на закрила на международната регистрация на наименованието за произход на територията на Република България.

Чл. 41. (1) Заявката за международна регистрация на регистрирано българско наименование за произход се подава в Патентното ведомство на френски или английски език на официален формуляр на Международното бюро.

(2) Заявката трябва да съдържа:

1. данни, идентични с националната регистрация, да се отнася за едно и също наименование за произход и за същата стока;

2. документ за платена държавна такса, когато плащането е по банков път.

(3) Патентното ведомство извършва проверка на изискванията по ал. 1 и 2.

(4) За проверката и изпращането на заявката за международна регистрация в Международното бюро заявителят заплаща държавна такса. Когато таксата не е платена или е платена в непълен размер, на заявителя се изпраща съобщение, с което му се указва, че заявката ще

бъде изпратена при заплащане на дължимата такса в пълен размер.

Глава пета.

ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА МАРКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Чл. 42. (1) В едномесечен срок след изтичането на срока по чл. 112, ал. 2 от ЗМГО се извършва проверка дали са изпълнени изискванията за преобразуване на заявката/регистрацията на марка на Европейския съюз в национална заявка за марка в Патентното ведомство.

(2) Ако при проверката по ал. 1 се установи, че не са изпълнени изискванията на чл. 112, ал. 2 от ЗМГО, производството по искането за преобразуване се прекратява с решение на държавен експерт, за което се уведомява заявителят/притежателят.

(3) Ако искането за преобразуване отговаря на изискванията на чл. 112, ал. 2 от ЗМГО, заявката/регистрацията на марка на Европейския съюз се преобразува в национална заявка за марка с решение на държавен експерт, като заявката се вписва в Държавния регистър на марките с входящ номер и дата съгласно чл. 112, ал. 3 или 4 от ЗМГО.

(4) Разпоредбите на чл. 16 - 26 се прилагат и по отношение на преобразувани заявки или регистрации на марки на Европейския съюз в национални заявки.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. Тази наредба се прилага за заявките за регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането ѝ в сила.

§ 2. Наредбата се издава на основание чл. 42, ал. 5 от ЗМГО.

§ 3. Изпълнението на наредбата се възлага на председателя на Патентното ведомство.